

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in uprava lista je v Ljubljani, Krekov trg št. 10.

„RDECI PRAPOR“ velja v Jugoslaviji mesečno 8 K; v zasedenem ozemlju (Primorju) četrtletno 9 ltr, v Avstriji, Češkoslovaški, Madžarski in Nemčiji četrtletno 36 igsl. K; v Ameriki polletno 1 dolar.

GLASILO KOMUNISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Sodrug! Ne pozabite v teh dneh stradalih rudarjev! Spomnite se jih ob vsaki priliki? Tudi najmanjši prispevek je dobrodošla pomoč bednim in posvečen svetli stvari!

Delavska solidarnost nam velevala, da podpiramo sodruge v pravičnem boju in v težki sili.

KRAJEVNA POLITIČNA ORGANIZACIJA KOMUNISTIČNE STRANKE V LJUBLJANI
sklicuje

v nedeljo, dne 2. jan. 1921
ob 10. uri dopoldne

javen shod
v veliki dvorani Hotela Union.

DNEVNI RED:
Poročilo naših poslancev.
Sodrug! in sodružice! Pridite vsi na shod!

Pokopana suverenost Konstituante.

(Socijalpatrijotje in samostojneži so prisegli skupaj z radikalci in demokrati. Komunistični poslanci demonstrativno zapuste zbornico.)

22. t. m. je Pašič otvoril sejo Konstituante ob 5. uri popoldne. Navzoči niso bili klerikalci, hrvaški Narodni klub in bunjevci. Pašič je izjavil, da je na dnevnem redu polaganje »prisega Kralju, Domovini in Narodu« in volitev predsedstva.

Tedaj je Stankovič izjavil za samostojneže, da bodo prisegli brez pridržka. (Kaj je z republiko, g. Kušar vprašajo izanski kmetje.)

Izjava komunističnega poslaniškega kluba.

Nato je sodrug Šima Markovič izjavil v imenu komunističnega kluba, da protestiramo proti uničevanju suverenosti Ustavotvorne Skupščine, ki se vrši z vsiljevanjem tega reakcionarnega poslovnika, čegar vrhunec je v vsiljeni prisegi. Zadnjič so se vse stranke razen demokratov in radikalov izjavile proti nečuvemu poslovniku, danes pa se je del teh strank že udal pritisku. Ta poslovnik onemogočuje sodelovanje v Konstituenti ogromni večini parlamentarnih zastopnikov Hrvatov in Slovencev: S takim postopanjem uničujejo radikali in demokrati narodno edinstvo iz ljubezni do monarhije. Postali so agenti dvorske klike.

Po teh besedah je nastalo strahovito vpitje. Demokrati in radikali tolčejo s pulci, razbijajo z nogami in rokami in grozijo komunistom. Pašič preti sodr. Markoviču, da mu bo vzel besedo.

Ko se je zbornica nekoliko pomirila, je naš govornik nadaljeval svoj govor rekoč: nasilje nad suverenostjo Ustavotvorne Skupščine se vrši v imenu onih temnih sil na dvoru, ki dejansko vladajo nad to deželo.

Na te besede so demokratje in radikali zagnali huronsko vpitje, nakar

je Pašič odvezl sodr. Markoviču besedo in prekinil sejo. Demokratje se dero nad komunisti: »Avstrijski plačanci! Dunajski služabniki! Agenti cesarja Karla!« Stojan Protič vpije nad s. Markoviča: »Vas bomo že spodili iz Konstituante!«

Sodrug Markovič mu odgovarja: »Mi vas ne bomo spodili, ampak vas bomo poslali pometati ulice!«

Kmalu bi bilo prišlo do dejanskega pretepa. Nato je Pašič otvoril zopet sejo. S. Markovič zahteva zopet besedo. Pašič mu odgovarja:

»Nimate besede! Glejte, da vas ne dam s silo vreči iz dvorane!«

Komunistični poslanci vzdignejo nepopisen krik protestov. Zvzkliki: »živela suverenost Konstituante! živela sovjetska republika! dol z hlapci kapitalizma!« zapuste naši poslanci dvorano v znak protesta.

Ko so nato še nekatere stranke podale svoje izjave, se je začelo priseganje »kralju, narodu in domovini«.

Prisegli so med drugimi tudi naši socijalpatrijotje in samostojneži.

Nato je bil za predsednika Konstituante izvoljen demokrat Ribar s 192 glasovi, dočim šteje cela Skupščina 418 poslancev, za podpredsednike pa Miloš Čosič, Hrasnica in Miletič. Slovenci nimajo nobenega zastopnika v predsedstvu. Prihodnje in zadnje seje pred Božičem, kjer je vlada naznanila svojo demisijo, se naši poslanci niso več vdeležili. Komunistični poslanci niso položili prisega.

Rudarska stavka.

Kaj pa to pomeni?

Glasiło jugoslovanskih bankirjev in agentov inozemskih kapitalistov »Jutro« poroča v svoji številki z dne 23. t. m., da je poslalo ministrstvo za šume in rude in ministrstvo za socijalno politiko svoja odposlanca v Ljubljano, da pričneta pogajanja za sporazum. V istem smislu je bila informirana tudi delavska zbornica v Beogradu. Kakor izvemo iz krogov delavske zbornice, sta delegata ministrstva odpotovala v Ljubljano že pretečeni terek. V Ljubljano sta morala torej prispeti že najpozneje v četrtek.

Medtem pa se je pojavila v »Jutru« nova »popravljen« notica; iz katere je razvidno, da sta bila delegata iz Beograda poslana v Ljubljano samo v informativne svrhe. Iz delavskih krogov smo tudi izvedeli, da se spreha en delegat ministrstva po Velenju, drugi pa po Ljubljani. Ljubljanska deželna vlada je posegla vmes in hoče zabraniti pogajanja v zvezi s poverjeništvom za socijalno skrb in slovenskim ministrom za socijalno politiko dr. Kukovcem. To je utis, ki ga imamo iz te čudno nagle spremembe navodil, ki sta jih imela delegata iz Beograda.

Poleg tega čitamo v »Slovincu« silno strupen članek proti boju rudarjev, ki zelo spominja na čase železničarskega štrajka. Članek mora brez

dvoma izhajati iz bližin prejšnjega poverjenika za javna dela, ki ima zelo ozke stike s trboveljsko družbo. In četudi so slovenski liberalci zagnali svojčas silen krik proti poletnemu zvišanju premoga, je jasno, da delajo roko v roki s klerikalci, kar se tiče njih razmerja napram trboveljski družbi. Kako bi vendar drugače bilo, ko so se pustili tako hitro prepričati o utemeljenosti povišanja cen premogu. Kdo more rešiti uganko, ko pripovedujejo državni uradniki, ki imajo precejšen vpogled v poslovanje trboveljske družbe, da ima družba ogromne dobičke in da more z lahkoto ugoditi delavskim zahtevam. Kaj, če niso ozke vezi med profiti družbe in med žepi raznih vladnih ljudi? Pravijo, da profit ne pozna ne narodnosti in ne strank. Profit je vse združujoče sredstvo.

Vsekakor postaja zadeva rudarskega štrajka, poletnega zvišanja cen premogu in hipnega molka liberalnega časopisja po tem zvišanju vedno bolj zagonetna. Kakšne so vezi med trboveljsko družbo, ljubljansko deželno vlado in klerikalno in liberalno stranko?

V tem vprašanju bi nam najbrže mogel dati precej pojasnil prijazen in gladki gospod, ki vodi državni montanistični urad na Starem trgu, urad, ki vodi državno nadzorstvo nad vsemi inozemskimi podjetji. Iz resnih ljubljanskih meščanskih krogov namreč izvemo, da vzdržuje omenjeni gospod zelo intimne rodbinske vezi z glavnim ravnateljem trboveljske družbe, ki je preskrbel njegovemu sinu, ki ne zna besedice slovenski, zelo dobičkanosno mesto v velikem kovinskem trgovskem podjetju na Dunaju, pri katerem je udeležen predvsem glavni ravnatelj trboveljske družbe. V zgoraj omenjenih krogih se tudi govori, da mu je voilstvo državnih nadzorstev prineslo že milijone in da si je pustil po nalogu oddelka za trgovino in obrt izplačati od podjetij, ki stoje pod njegovim nadzorstvom, po 10.000 K. Mož je tudi posredovalna oseba med obema strankama, med klerikalci in liberalci in kot tak politični žongler prve vrste. Tega posla se je privadil že v stari Avstriji, kjer je kot uradnik v Idriji plaval v vodah nemškega nacjonalizma in občeval s slovenskimi rudarji potom tolmačev.

Zabeležujemo te govorice, ki pač ne bodo brez podlage, ker prihajajo iz resnih krogov, iz krogov, ki se še niso postavili v službo tujega kapitala. Vse to da misliti in razkriva nam marsikatero tajno nit.

Ne razburjamo se radi tega, ali pribiti moramo to, da ne bo slepomišnja, da ne bode vedno govorili samo o korupciji v Zagrebu in Beogradu. Lumpje, kažete na druge tatove, da bi mogli sami bolj brezskrbno krasti in polniti svoje žepe na račun delavskih žuljev.

Velika monarhistična zarota v Evropi.

Praška »Ruska volja«, glasiło ruskih socijalnih revolucionarcev, je obe-

lodanilo tajen dokument o veliki monarhistični zaroti v Monakovem in Pešti.

Caristični general Baskupski je izdelal na konferenci bavorskih, madžarskih in ruskih monarhistov, ki se je vršila od 8.—13. julija tega leta v Pešti, načrt za novo akcijo. Cilj te konference je bil, da vzpostavi zvezo poraženih narodov in osnuje monarhijo v Berlinu, Moskvi in Pešti.

V Berlinu se je osnovalo »vojno središče« in eden najaktivnejših zarotnikov je sam Vrangl. Dognano je, da ima rusko poslaništvo v Beogradu stalne zveze s temi zarotniki in da so se udeležili konference v Pešti tudi agentje generala Artamanova.

Iz vsega se vidi, da se ta zarota po načrtu organizira, da ima svoje agente v vseh mestih in da je prihod Vranglovcev v Jugoslavijo v tesni zvezi s to monarhistično bando. Ako še upoštevamo, da je glavna opora te zarote dvorska kamarila bivšega avstrijskega cesarja Karla in da se morejo glavni agentje te zarote svobodno kretati po naši državi, tedaj je jasno, da gre ta za zvezo propalih kraljev in onih kraljev, ki želijo, da za vsako ceno ohranijo svoje prestole.

O tem smo že in bomo še več spregovorili v našem listu, osobito o pospeševanju ruske kontrarevolucije v naši državi.

Naznanilo.

Ker so adaptacijska dela v Delavskem domu na Turjaškem trgu dokončana, **otvarjamo na silvestrov večer delavsko kuhinjo**, kjer bodo dobivali člani zadruga po primernih cenah dobro in tečno domačo hrano.

Abonenti za hrano in novoustopivši člani se sprejemajo vsaki dan od 9. ure dopoldan do 6. ure zvečer. Sodrug! priglasite se!

Urava »Železn. doma«
Turjaški trg št. 2/II.

Osmi Kongres Vseruskih Sovjetov.

Otvoritev Kongresa.

Moskva 22. decembra. Včeraj ob 11. uri dopoldne je bil odprt v velikem moskovskem mestnem gledališču 8. Kongres Vseruskih Sovjetov. Na Kongres je prišlo 1395 delegatov, med njimi 73 izvenstrankinih. Dnevni red Kongresa je: 1. Poročilo Sveta Narodnih komisarjev o zunanji in notranji moči Sovjetske republike. 2. Osnovne naloge gospodarske obnove. 3. Zgradba industrije. 4. Zgradba prometa. 5. Razvitje poljedelskega proizvodstva in pospeševanje gospodarstva na deželi. 6. Popravljanje sovjetskih organov in boj proti birokratizmu. 7. Volitev novega centralnega izvršnega odbora Sovjetov. (Rosta, Beograd)

Komunistična frakcija odobrava Leninovo politiko.

21. dec. ob 7. uri zvečer je imela Komunistična frakcija sovjetskega Kongresa sejo v sindikalnem domu.

Delegatje so z največjo napetostjo poslušali dveurni referat sovr. Lenina o političnih in gospodarskih koncesijah.

Po živahni debati je frakcija odobrila Leninovo politiko.

Kalinjin o povzdignjenju gospodarstva na selu.

Kalinjin, predsednik centralnega odbora Sovjetov piše povodom 8. Kongresa Sovjetov. Pred Kongresom stoji vprašanje razvitja poljedelskega proizvodstva in gospodarstva na kmetih.

Potrebno je storiti med državo in kmetiskim gospodarstvom tako razmerje, ki omogoča, da se kmetско gospodarstvo dovede na tako višino, da mu bo država mogla postaviti važne proizvodjalne naloge. Mere, ki se bodo navele, ne smejo biti koristne le za državo temveč tudi za poljedelca. O državni administraciji piše Kalinjin, da je glavna naloga, da se administrativni aparati demokratizirajo.

Osmi Kongres Vseruskih Sovjetov se odvarja z znaku zmage Sovjetske Rusije. Rusija je prisilila do miru vse kapitalistične države. Rdeča armada je pokazala s svojim velikim delom, kako se brani novi svet. Za sedaj je mogla Sovjetska Rusija prisiliti svoje sovražnike do miru. Ali pred revolucijo stoji ipak velika življenska vprašanja, kakor nam kaže dnevni red kongresa.

Kakor se vidi iz kratkega poročila o Leninovem govoru v Komunistični frakciji kongresa, so točke dnevnega reda, ki govore o izgradnji gospodarstva, industrije in prometa v vezi z novo politiko koncesij tujim kapitalističnim državam, čijih kapitale namerava Sovjetska Rusija izkoristiti za izgradnjo komunističnega gospodarstva v svoji zemlji. Predstavniki ruskega delavnega naroda niso kruti dogmatičarji, nego vodijo račune o stvarnosti. Ruski proletarijat, v čigar rokah se nahaja državna oblast, more delati kapitalistične koncesije, ker ima v svojih rokah vso državno oblast in kontrolo.

Boju proti birokratizmu je posvečena ena točka dnevnega reda. Ta boj je velike važnosti. Birokratizem je v Rusiji bolezen, ki je nastala vsled težkih razmer, v katerih se nahaja revolucija tri leta. Ali ta birokratizem nima s komunizmom nobene vezi. Ruska revolucija ne prikriva ničesar, ona brez usmiljenja demaskira svoje slabe strani in se bojuje proti svojim boleznim. Na svojem poslednjem Kongresu je Ruska Komunistična stranka sklenila, da se birokratizem v državi in v stranki odbije s tem, da se bodo funkcionarji morali od časa do časa zopet posvetiti svojim proletarskim poklicom. Izvajajoč ta sklep je petrogradski strankin odbor poslal v fabrike 300 odgovornih funkcionarjev, da tamkaj opravljajo svoj stari poklic. Ti sodrugi so obvezani, da dva meseca ne morejo kandidirati za nobeno funkcijo in morajo ta čas delati samo svojemu poklicu in biti v stiku z masami.

Z ozirom na razna vprašanja pred katerimi stoji, ima osmi Kongres Vseruskih sovjotov ogromen značaj za nadaljni razvoj Sovjetske Rusije in za napredovanje Kom. gospodarstva.

Stanje štrajka 20.000 rudarjev v Sloveniji in Bosni.

Vkljub nesramni provokaciji meščanskih listov in organov rudarskega glavarstva, policije in vojaštva traja štrajk v najpopolnejšem miru, redu

disciplini in požrtvovalni solidarnosti naprej. Pri početku štrajka smo izjavili: da bomo v popolnem redu hladnokrvno čakali uspeha in zmage, in da bi vsako vmešavanje vojaštva ogrožalo dosednji mir. Pa vlada je vkljub temu poslala na nas vojaštvo, baje radi »miru in reda.«

Iz dosedanjih izkušenj smo spoznali, da vojaštvo ne dela »miru in reda« ampak obratno. Tu so primeri:

17. decembra je litijsko okrajno glavarstvo razglasilo nad Zagorjem obsedno stanje. Vsako sestajanje ljudi je bilo prepovedano, še celo v gostilnah se niso smeli nahajati trije ljudje, tujcem se ni smela oddajati hrana, javno se ni smelo niti besedice spregovoriti. Naša organizacija je bila zaprta. Toda tudi tej provokaciji so se naši hladnokrvni in disciplinirani sodrugi znali izogniti. Po 5 dneh tega obsednega stanja je na našo energično interpelacijo poverjenišvo za notranje zadeve to nazadnjaško naredbo preklicalo.

23. decembra je javilo ravnateljstvo kemične tovarne v Hrastniku, da je bilo iz pisarne v Hrastniku ukradenih več zavojev strelnih kopic (Kapsel). Žandarmerija je napravila pri naših sodrugih hišno preiskavo, ki pa je dokazala, da so rudarji pri tej tatvini nedolžni. Tudi to provokacijo so naši sodrugi s čisto vestjo hladnokrvno brez nemira prenesli.

24. decembra. Eden izmed poslanih vojakov je poskušal posiliti 12 letno deklico, ki se ga je le s težavo ubranila.

Rudniška ravnateljstva hočejo z lakoto prisiliti delavce k delu in so zaprla vsa konzumna skladišča.

Buržoazni listi hočejo s tendencioznimi članki provocirati kravale in gorenja nasilja; ker se ne upajo med delavstvo, izza kulis.

Tudi v Bosni se stavka v najlepšem miru, disciplini in gotovostjo v končno zmago.

Merodajni faktorji do danes niti poskušali niso ugoditi našim zahtevam. Brezdomno so oblasti vprašale za svet reprezentanco trbovelj. premog. družbe. Govori se, da je g. Strgar zabranil delegatom centralne vlade stopiti z nami v stik.

Rudarjev svestih si svoje naloge in cilja, da morajo živeti kot ljudje in ne kot živina, ne more splasiti in upogniti nobena grožnja protivnikov. Hujskanje časopisja, lažnjiva poročila rud. glavarstva in druga sredstva buržoazije so odrekli. 10 dni vstrajajo rudarji v veličastni borbi in vstrajali bodo, odločeni prenašati vse napore do popolne zmage.

Naj živi zmaga podzemeljskih junakov!

Tarifni odbor

Saveza rudarskih radnika za Slovenijo.

V letakih »Slovenski javnosti« in »Sodrugi rudarji« smo javnosti obrazložili upravičenost naših zahtev in potek dvoimesečnega pogajanja. Rudarsko glavarstvo v Ljubljani pa je centralno vlado v Beogradu popolnoma napačno in lažnjivo informiralo.

V poročilu, ki ga je poslal gosp. glavar Strgar centralni vladi, je med drugim tudi trditev, »da so razprave pokazale, da bi se z ostalimi organizacijami moglo priti do sporazuma, le zastopniki saveza rudarskih radnika niso hoteli popuščati.« Kako je mogel g. Strgar tako nesramno lagati, ko se pa na obravnavah o drugih zahtevah ni niti govorilo. Na prvem pogajanju 20. okt. t. l., kateremu je predsedoval g. Strgar, so se predstavniki ostalih organizacij: g. Čobal in 4 zaupniki (Unija), g. Vojska in 5 zaupnikov (NSZ), g. Cviki z 2 zaupnikoma (JSZ) izjavili za naše zahteve in jih tudi za-

govarjali. Nar. soc. g. Vojska je govoril: Družba si je s povišanjem cen premoga napravila ogromne dobičke, z malimi plačami pa tira delavstvo v neznosno bedo in ga neusmiljeno izkorišča. Deželna vlada pa pusti v nemar bedo delavstva in favorizira izkoriščanje družbe. Zahteve Saveza za 134%, niso prav nič pretirane, temveč zelo skromne.

G. Cviki (JSZ): Rudarji trboveljske družbe živijo v najbednejših razmerah, ker izkoriščanje trb. prem. družbe je nepopisno. Le najbrezobzirnije izkoriščanje je moglo družbi nakopičiti tako basnoslovno bogastvo. Družba je pred nekaj časa povišala cene premoga 65%, toda delavskih plač niso povišali. Zahteve s 134% povišanja minimalnih plač niso zadostne, pač pa prenizke. Trboveljska družba lahko ugodi zahtevam ne da bi povišala cene premoga.

Kakor na prvem pogajanju, so tudi pri vseh drugih pogajanjih branile ostale organizacije naše zahteve in dokazovale njihovo upravičenost.

Omenjeno poročilo rudarskega glavarstva je lažnjivo, prozorno tendenciozno.

Poročilo laže nadalje: »Vsi vladni organi so se trudili, da bi se dosegel sporazum in rešil spor mirnim potom.«

Da je to tudi netočno, dokazuje sledeče: Na seji, ki se je vršila 22. okt. v deželni palači pod predsedstvom g. Pirnata, se je sklenilo, da se izdela eksistenčni minimum, kateri bi naj tvoril podlago za nadaljna pogajanja. Iz 10 vladnih in 8 delavskih zastopnikov sestavljena komisija je na seji dne 25. oktobra izdelala provizorni minimum od 37 kron za dnevno hrano brez obleke. Mi smo zahtevali 42 kron za hrano, torej za 470 K več nego je določila izvoljena komisija.

Vladni organi, videči, da je sporazum blizu, so po 15 dnevih študiranja, t. j. 10. novembra predlagali kot podlago za nadaljno obravnavanje 10% poviška plač in nasvetovali delo v akordu. S tem so vladni organi pogazili sklepe pogajanj od 22. in 25. oktobra ter onemogočili sporazum. Cela dva meseca so se naše zahteve vlačile po pisarnah rudarskega glavarstva in deželne vlade, potem pa je glavar Strgar odgovoril, »da vlada ni kompetentna posredovati.«

Vidi se, da je poročilo rudarskega glavarstva lažnjivo, tendenciozno in da so vladni organi sporazum vedoma in hoté odbili in onemogočili.

G. glavar Strgar piše: »Cene življenjskih potrebščin od zadnje pogodbe niso mnogo poskočile in da v tem zahtevu Saveza niso upravičene, ampak so bolj političnega značaja.«

To je brez argumentacije govoril na pogajanju 20. oktobra gosp. Skubic, ravnatelj trb. družbe. G. glavar o tem nikdar ni govoril, tem manj pa konstatiral. On je 24. okt. izjavil: Moja dolžnost je samo, da vodim svoje in ne bom se mešal v razpravo.

Kaka je resnica? Jasno nam govore naslednje številke, ki kažejo, koliko so se podražila živila od 30. junija do 20. oktobra.

	Cene živil		cene so poskočile za %
	v juniju	v okt.	
1 kg slanine	43 K	54 K	28
1 „ olja	50 „	60 „	20
1 „ masti	50 „	58 „	18
1 „ soli	4 „	7 „	75
1 „ sladkorja	26 „	65 „	150
1 „ kave	60 „	74 „	24
1 jajec	2 „	4 „	100
1 liter mleka	3 „	7 „	133

Iz navedenih številke se vidi, da so se živila od junija do oktobra za 40% podražila. Samo živila so se neizmerno podražila. Istotako tudi obleka.

Cene oblačil

			cene so se zvišale za %
	v juniju	v okt.	
Obleka	1000 K	2500 K	150
1 par čevljev	300 „	600 „	100
1 garnit. perila	200 „	400 „	100
1 klobuk	180 „	360 „	100
1 par nogavic	24 „	40 „	66

Obleka se je podražila za več kot 130%. Živila in oblačila so se od junija do oktobra povprečno za 40% podražila. Če temu dodamo 100% dosednji primanjkljaj živil, katerih si rudarji dosedaj nismo mogli nabaviti bi bilo upravičeno povišati plače za 170% in ne za 134%.

Ta konstatacija te številke dokazuje, da je poročilo in trditev rudarskega glavarja lažnjiva in podla, ki govori le to, kar želi družba.

S lažnjivimi poročili je hotelo rudarsko glavarstvo varati javnost in centralno vlado, ter borbo rudarjev zadušiti v krvi, samo, da bi strahovito izkoriščanje rudarjev še naprej donášalo trb. družbi milijone in milijone. Sramota!

Po takih lažnjivih škandaloznih poročilih sodeč, smemo komodno trditi, da je rudarsko glavarstvo g. Strgar — v službi trb. prem. družbe. Taka poročila lahko pišejo samo sluge kapitalistov — nikdar pa državni uradniki.

Iz tega poročila se vidi, da je edini krivec štrajka rudarjev samo podla plačana duša rudarskega glavarstva, ne pa kako politično ozadje.

Iz nečednih namenov meče rudarsko glavarstvo na gladne, gole in izmučene rudarje kamenje in polena, samo, da bi omogočilo še nadaljno izkoriščanje rudarjev in povečalo zbiranje basnoslavnega profita. Sramota!

V imenu 10.000 rudarskih delavcev zahtevamo od pokrajinske in centralne vlade, da se rudarski glavar g. Strgar pokliče na odgovor za lažnjivo in provokatorsko poročilo in da se ga najstrožje kaznuje. Če vlada tega ne stori, je sokriva vsej podplačani službi.

Tarifni odbor

Saveza rudarskih radnika za Slovenijo.

Angleški rudarji in njih zasluski.

Slovenski meščanski listi skušajo zopet na svoj način podtikati rudarskemu štrajku politični značaj. Poleg tega skušajo prepričati javnost, da so številke, ki jih navaja rudarska organizacija, popačene. Prepuščamo jim to delo, ker to je njih posel. Vsak ropar skuša opravičiti svoje dejanje.

Hočemo navesti nekaj podatkov o zaslužkih angleških rudarjev, ki jih povzamemo iz nemškega tednika »Der österr. Volkswirt« št. 5, letnika 13.

Kakor znano, so vložili angleški rudarji svoje zadnje zahteve avgusta t. l. Prišlo je potem do znanega štrajka, kateremu so skušali angleški kapitalistični krogi istotako dati politično ozadje. In vendar, kaka razlika v plačah pri angleških in naših rudarjih.

Poslednje zvišanje pred omenjenim štrajkom so dosegli angleški rudarji aprila t. l. To zvišanje je pomenilo, da so se prejemki angleških rudarjev poboljšali napram predvojnemu prejemkom za 157%. Draginja pa je med tem časom narasla za 132%, to pomeni, da se je povišala kupna vrednost njihovega zaslužka napram onemu pred vojno za 25%. Po aprilskem mezdnem gibanju so torej angleški rudarji za 25% več zaslužili kot pred vojno in to ne v mno-

žini denarja, marveč v kupni sili denarja. Poleg tega pa so še dosegli skrajšanje delavnega časa na 7 ur.

Ker so se pa življenske razmere od aprila do avgusta poslabšale, ker je vsled propadanja kapitalističnega gospodarstva narasla draginja za nadaljnjih 23%, je vsled tega padla kupna sila rudarskih zaslužkov za toliko odstotkov. Rudarji so zahtevali poviške, da dosežejo to, kar so imeli aprila. In dosegli so.

Sedaj pa primerjajmo zaslužke štrajkujočih rudarjev v Sloveniji, ki jih prodaja slovensko meščanstvo v sužnjost inozemskih kapitalistov!

Glas vpijočega v puščavi!

Podzemeljski rovi Vestfalske so bili že pred vojno zatočišče naših delavnih ljudi, ki jim ni mogla domovina dati kruha in odeje. Tekom dolgih let priseljavanja za rud bogato Vestfalsko potrebnih delavnih sil je zrastle daleč od doma slovenska delavska kolonija. V ta delavni kraj je zlasti kruto posegla svetovna vojna, ki je večini teh družin iztrgala brate in očete iz skromnega družinskega življenja in jih vrgla v klavnice za razne cesarje, kralje in domovine. Malokateri teh možkih, ki so puško zamenjali za kramp, se je vrnil zdrav iz vojne.

Mnogo jih je pustilo svoje življenje na bojnih poljanah, še več se jih je vrnilo brez rok in nog, pohabljenih in dela nezmožnih.

Angleški in francoski imperijalisti so ustvarili take razmere v Vestfalski provinci kakor drugod, kamor so posegli s svojo grabežljivo roko. Delavni človek ne more prisluziti toliko, da bi se do sitega najedel in za silo odel, pa naj se trudi in muči po 26 ur na dan. Misliti si moremo, v kako pretresljivi bedi hirajo družine brez delazmožnih možkih.

V tem obupnem položaju se obračajo osirotele rodbine na naše poslaništvo v Berlin, da jim preskrbi brezplačen povratek v domovino. Ljudje, ki zmrzujejo dobesečno goli, ki hirajo in zro v oči smrti od gladi, prosijo miloščine pri jugoslovanskem zastopstvu. Jugoslov. poslaništvo pošilja tozadevne vloge na ministrstvo zunanjih poslov. Kam gredo odtod, ne vemo. Zunanje ministrstvo bi jih moralo izročiti ministrstvu za socialno politiko in to pokrajinskemu poverjeništvu za socialno politiko. Tako je predpisana pot tem prošnjam, katerih niti ena še do danes ni bila rešena. (Kdo pa se bo brigal za Vranglovce? Op. st.)

Najenostavnejše sredstvo, da rešimo te upropaščene ljudi najmniznejše smrti, bi bil fond, ki naj bi se ustanovil v svrhu brezplačnega povratka teh revežev v domovino. Ali dočim ima naša buržoazija na razpolago skoraj pol milijarde kron za naseljevanje požigalcev in morilcev ruskega kmeta in delavca, divjih kozakov v Jugoslaviji, kateri imajo v Rusiji toliko dobre zemlje, da ne vedo ž njo kaj početi, nima ta »rodoljubna« buržoazija niti strgane krone za bednega, osirotelega sina rodne grude, ki gladi in mraza umira v tujini.

Delo Ustavotvorne skupščine.

Beograd, 21. XII. 1920.

Verifikacijski odbor je končal svoje delo v pondeljek predpoldne. Naš klub je bil zastopan v odboru po treh članih, demokratski blok po osmih članih in radikalni blok po devetih članih. Komunisti smo bili torej jeziček na tehtnici. To je imelo za posledico, da so se morale buržoazne stranke sporazumeti pri vprašanju onih mandatov, ki

bi jih moral verifikacijski odbor razveljaviti v zmislu zakona.

Tako so kandidirali radikalci in demokrati v raznih okrožjih policijske uradnike, ki so bili tudi izvoljeni. Med drugim je bil izvoljen načelnik policijskega oddelka v ministrstvu za notranje zadeve za Bačko in Baranjo, torej človek, ki je po svojih podrejenih organih vršil v omenjenih deželah najhujši teror. Istotako je bil izvoljen hrvatski podban, šef hrvatske policije. Prvi imenovani je radikalec, drugi demokrat. Poleg teh dveh je bilo izvoljenih še nekaj policijskih uradnikov, ki so pripadniki radikalcev in demokratov.

Ker pa so imeli eni kakor drugi interes na tem, da ostanejo imenovani policijski uradniki v skupščini, so glasovale vse buržoazne stranke, zastopane v verifikacijskem odboru za verifikacijo omenjenih mandatov.

Komunisti smo povdarjali, da je to brezprimerno gaženje zakona, ki jasno določa v členu 17: »Policijski (politični) uradniki se ne morejo kandidirati za poslanca«. Isti člen določa dalje: »Bivši policijski uradniki se ne morejo kandidirati v okrožja ali mestu, kjer so služili kot taki, če njihova policijska služba v tem kraju ni prestala mesec dni pred ukazom o volitvah narodnih poslancev« t. j. torej najpozneje 7. avgusta. Z ozirom na to, da so nas buržoazne stranke preglasile v tem vprašanju, smo oddali svoje oddvojeno mišljenje, kateremu se je pridružil tudi Korun.

Ta slučaj v verifikacijskem odboru jasno kaže, da so v kapitalistični državi zakoni samo na papirju, da se uporabljajo samo proti proletarijatu in proti proletarskim strankam. Če pogazi zakon proletarec, hajd ž njim v zapor; če ga pa pogazi kapitalist, se smatra to se za zaslugo. Ta slučaj jasno kaže — in takih je neštevilno — da je meščansko demokratično načelo »o enakosti vseh državljanov pred zakonom« le pesek v oči širokim masam delavnega ljudstva. Takozvana meščanska demokracija je ostudna laž. Meščanska demokracija, meščansko načelo o enakosti velja samo za kapitalistični razred. To ni ničesar drugega kot brezobzirna diktatura buržoazije. Najjasneje in najbolj očitno in brezsravno se razgali ta meščanska demokracija v parlamentu. Naloga komunistične stranke je, da jo pokaže s parlamentarne tribune ljudstvu.

Drug kričeč slučaj je kandidacija Trumbića v Dalmaciji, ki je kandidiral na štirih različnih strankarskih kandidatnih listah. Kandidiral je torej na štirih mestih in je bil tudi na teh štirih mestih izvoljen, kar je jasno protizakonito. V tem svojem naziranju smo ostali osamljeni. Buržoazne stranke so samo povdarjale, da je to nemoralno, če kdo kandidira na listah raznih strank. Demokrati pa so še posebej trdili, da je bila to nacionalna manifestacija proti Italiji.

Tekom dela v verifikacijskem odboru so delali težkoče radikalci. Protič je n. pr. zahteval, da se ima z delom čakati toliko časa, da pridejo vsi akti iz vseh volilnih okrožij. Ako bi bil odbor na to pristal, bi se bila izvršila verifikacija šele po mesecih ob današnjem stanju uprave. Ali ni ostaio samo pri tem poskusu sabotaže dela. Radikalci so opetovano poskušali, da bi se otežkočalo delo. Odbor bi bil že končal svoje delo v nedeljo, da bi ne bili radikalci to preprečili.

Kakor znano, smo mi komunisti že pri prvi seji zahtevali, da se skupščina izjavi o tem, ali se smatra suvereno in ali hoče sprejeti poslovnik, ki ji ga hoče oktroirati reakcionarna Vesničeva vlada. Vsled pasivnosti vseh strank ni prišlo do glasovanja v tem vprašanju,

marveč samo do izjav. To je imelo za posledico, da je vlada drugi dan demisionirala.

Kako pravilno je bilo naše stališče, da treba načeti vprašanje o suverenosti konstituante in o poslovniku že ob priliki volitve verifikacijskega odbora, dokaz temu je demisija vlade, za kar je dal povod naš nastop, ki je prisilil razne druge stranke, da so morale pojasniti svoje stališče glede omenjenih vprašanj in to z ozirom na svoje volilce.

Na drugi strani pa se je pokazalo, da je poslovnik sestavljen tako, da sploh ni možna debata o verifikaciji. O mandatih, proti katerim je bila sicer pritožba, pa jih je verifikacijski odbor odobril z večino glasov, po sedanjem poslovniku sploh ni možna debata. To pomeni, da ima skupščina samo odobriti to, kar je sklenila večina odseka, sestoječa iz 20 članov. To pomeni, da se spremeni skupščina v mašino za glasovanje. To pomeni, da bi nam bila vzeta možnost, da pokažemo sliko o terorju, pod katerim so se vršile volitve. To pomeni, da bi ne mogli ožigosati načina dela buržoazne večine v verifikacijskem odseku. To dejstvo smo mi videli takoj, ko smo dobili v roke začasni poslovnik.

Zadnji dan je postala stvar smešna. Radikalci, ki so v družbi demokratov očetje tega poslovnika — sestavil ga je radikalec Laza Marković — so sedaj tudi prišli do spoznanja, da je nezmisljen tak poslovnik. Stojan Protič je šel tako daleč, da je vsled tega podal demisijo v verifikacijskem odseku. Stvar bi ne bila za Protiča tako huda, ali on in njegovi prijatelji so si hudo v laseh z demokrati. Ker pa se ne strinjajo radikalci z verifikacijo nekaterih demokratskih mandatov, so oddali svoje oddvojeno mišljenje in hočejo o tem tudi debatirati v skupščini. Ker jim pa to ta poslovnik ne dopušča, so pričeli revoltirati tudi oni proti poslovniku. Dokler so mislili, da jim bo poslovnik koristil, so ga branili; sedaj, ko jim škodi, so proti njemu. Vedno ista igra — kakor pač bolje kaže.

Končno moramo še omeniti dve stvari, ki se tičeta Slovenije. Proti volitvam v Sloveniji sta došli dve pritožbi. Ena pritožba se tiče napačnega seštevanja v štajerskem okrožju, ki je dal samostojnejšem in socialpatrijotom po en mandat preveč, komunistom in klerikalcem pa po enega premalo. Klerikalcem se je tako mudilo, da so pripeljali svojega poslanca že sabo. Ali smola je hotela, da ni bilo vseh spisov na razpolago, tako da se je zadeva preložila na čas po počitnicah.

Socialpatrijoti so pa vložili pritožbo proti volitvam v Ljubljani, češ da so se godile nepravilnosti pri vpisavanju reklamantov in tudi pri volitvah. Mislijo pač, da bi pri novih volitvah odnesli en mandat. Da, v svoji predrznosti gredo tako daleč, da so ponujali za ta slučaj nam kompromis, da bi jim seveda mi pripomogli, da bi jih ne bilo v zbornici samo devet, marveč deset, da bi mogli v tem slučaju iti v vlado. Devet jih je namreč premalo. Nihče se ne ozira na tako malo skupino. Socialpatrijoti so kot kravji mešetarji. Ali jim ni znano, da je sklep Komunistične Internacionalne, da treba voditi proti socialpatrijotizmu, ki je izdal proletarijat, najbrezobzirnejši boj? Znano jim je morda, ali oni sodijo po svojem: »kar je na papirju, to še ni treba, da bi se izvršilo.« V.

Plenarna seja
zaupnikov ljubljanskih železničarjev se vrši v četrtek, dne 30. t. m. točno ob 7. uri v mali dvorani „Delavskega doma“ na Turjaškem trgu. Dnevni red zelo važen.

Ljubljanski akcijski odbor.

Strokovni pregled

Rušenje strokovnih organizacij po socialpatrijotih v Mariboru.

Najpodlejšje razdiralno delo med strokovno organiziranim proletarijatom so delali in še nadaljujejo socialni demokrati. Posebno se je to dobro pokazalo med volilno borbo v Mariboru. V eni zadnjih števil »Rdečega Prapora« nam je sodrug Bartulović podal precej jasno sliko o njihovem početju med strokovno organiziranim proletarijatom. Pri nas v Mariboru so delali to veliko nizkotneje. Navesti hočemo samo nekaj primerov, ki bi naj bili obenem pažnja za strokovno organiziranega delavca.

Takoj po znanem bojkotu, ki so ga naredili Uratniki in Slanovci z njihovim samolastnim vobče znanim diktatorskim nastopom v Mariboru, je strokovna komisija, sklenila da bo zastavila ves svoj vpliv nato, da se z nastalim razkolom ne škodi niti najmanjše strok. organizacijam. Toda to je bil samo sklep, ki se je obenem zakričal v patrijotskih listih v svet, da bi se bil pa upošteval, o tem niti najmanjšega govora ni. Tudi nestalnost, ki jo je strokovna komisija okoli pridigala je samo pesek v oči. Že prvi dnevi po razkolu so nam pokazali jasno sliko o ščitenju strokovnih organizacij.

Sklicevali so se dan za dnem s tudi strokovnih organizacij, pod pretezo, da se na njih obravnajo absolutno samo strokovne zadeve. Nekateri organizacije n. pr. mlinarji so volili v enem tednu kar trikrat. Komaj je predsednik ene ali druge stroke shod otvoril, že je primahal kak širokousten Eržen (bivši komunist in pučist), na novo naseljeni lovec za mandate svojih višjih Uratnik (bivši klerikalec na Dunaju) tu in tam pa še celo zloglasni in med proletarijatom zelo »priljubljeni« policijski sin Slanovec, ki si je pridobil besedo, ter razvijal svoje vse mogoče teorije, v glavnem se je pa pečal s sodrugi, ki so že takrat izstopili iz stranke. Blatil komunistične voditelje na najnesramnejše in najpodlejšje načine. Tako so izgledali kratkomaio vsi strokovni shodi pred volitvami, ki bi naj bili služili v socialpatrijotsko agitacijo.

Eto vam! vprašamo vas gg. osamljenci in efijalti, kdo je dotičnik, ki ne loči strokovnih organizacij od političnih, strokovnih shodov od političnih, še mar vedno komunisti? Saj ste si vedno brusili vaše denuncijantske jezike in polnili zaspani »Naprej«, »Ljudski glas« in »Enakost«, da tega hrvatski sodrugi in srbski ne znajo ločiti. Kričali ste, da so komunisti krivi, da so nekatere popreje zelo močne strokovne organizacije za večje akcije popolnoma nezmožne. Ali ne vidite, da ste lagali sami sebi? Kdo naj je še drugi, ki razdira strokovne organizacije kot vi? Ali ne priznate vsaj med sabo, to je med vašo družbo samozvanih figur in koristolovcev, da vam ni nič mar na proletarskem pokretu, da vam ni nič mar, jeli so strokovne organizacije močne ali ne. Gre vam le zato, da še dobite poleg raznih mahinacij, laži, zaslepljenja in poneumnjenja od delavca v zadnjem hipu, ko vas že zapuša glas, da spravite razne »mandatsjagre« na varno. Nekateri se bodo vprašali, kako to mogoče, da se strok. organizacije na ta način rušijo. Iz čisto enostavnih razlogov. Imamo v Mariboru precejšnje število povojnih organizacij in člani dotičnih še tudi ne znajo razločati strokovnega gibanja od političnega. Če se mi pa na njegovem strokovnem shodu po političnih eksponentih

pravi razne pravljice, ki so mogoče katerim vseč, bolj izobraženim in naprednim sodrugom pa samo v zgago, bi smatral to za slabo napredovanje razredne organizacije, rekel da je komunist ali pa celo soc. patrijot in kot tak se bo smatral za neumestnega v organizaciji in izstopil. Ni to osamel primer, takih slučajev je dovolj. Vzemimo samo grupo železničarjev za primer, ki jo vodi narodni socialist Bahnn. Ker ima v njej nekaj social-patrijotov, živi sam s člani vred v domišljiji, da ne more delovati skupno z delavstvom, ki je po veliki večini politično organizirano v komunistični organizaciji in snuje neko drugo organizacijo.

To vse in še več je z mirnim očesom gledala strokovna komisija pred volitvami, pri kateri ima neki trgovec Pelikan veliko besedo.

Če si pa vprašal katerega funkcionarja imenovane komisije, zakaj da ne uveljavi obljubljenе neutralitete v interesu strok. organizacij samih, si dobil za odgovor, da je še celo preveč nevtralna, kajti vršili so se samo politični shodi in če se je slučajno predsednik ene ali druge organizacije za-rekel pri otvoritvi shoda, da odvarja strokovni shod mesto političen, meni, da to nič hudega ni. — Ali ni to lepa družba.

Naloga strokovnih organizacij bo pač ta, da se čimprej združi z ostalimi sektami Jugoslavije in se s tem odkriža socijalizdajalskih razdiralcev in protirevolucionarjev.

Pravila

centrale stavbinskih delavcev v Jugoslaviji, sprejeta na kongresu v Zagrebu dne 24.—25. oktobra 1920.
Konec.

Članstvo.

Člen 3.

1. Upis v članstvo vrše podružnice in zaupniki. Ako v enem kraju ni podružnice ali zaupnika, se morajo delavci upisati v najbližjem mestu, kjer je podružnica ali zaupnik.

2. Od članstva se mora izključiti one ljudi, kateri rujejo proti organizaciji. Izključitev se vrši sporazumno s centralno upravo. Ti izključeni člani imajo pravico se pritožiti centrali ali centralnemu kongresu.

Člen 4.

1. Člani drugih organizacij, kateri so izpolnjevali svoje članske dolžnosti, pri prehodu v centralo ne plačajo upisnine, dolžni so pa plačati knjižico.

2. Člani takih organizacij, na strani, kojih centrala stoji v vzajemnim odnosom, pri prehodu v centralo odelijo vse pravo in dolžnosti, katere predpisujejo pravila.

3. Člani, kateri pridejo v centralo iz drugih strani od organizacij, katere nimajo ugovore z našo centralo, pač pa so člani stavbinske internacionale, pristopijo k nam z vso pravico kakor oni pod točko 2.

4. Člani centrale, kateri zbog neplačevanja prispevkov izgube pravico članstva ali so izključeni, se smatrajo pri novem upisu novim članom.

Člen 5.

1. Koliko se bo povišala upisnina ali prispevki, to določa kongres.

2. Za čas bolezni ali brezposelnosti člani ne plačajo prispevka, ako je dotičnik več kot dva tedna v bolezni ali brezposla in se ta čas ne šteje v pomoč v denarju.

Člen 6.

1. Člani lahko izstopijo iz centrale ob vsakem času, ali so moralno obve-

zani, da plačajo svoje prispevke do dneva izstopa.

2. Član se izključi iz centrale:

a) Ako član zaostane 6 tednov s prispevki;

b) ako brez dovoljenja prisvoji centralno imovino;

c) ako po krivem pride do centralne pomoči;

d) ako ne izpolnjuje ukaze uprave;

e) ako v obče dela protivno v interes centrale.

3. Izključenje iz centrale vrši uprava sama. Ako je član izključen od podružnice, mora to izključitev potrditi uprava. Član se lahko pritoži na centralnem kongresu.

Pomoč.

Člen 7.

1. Pomoč v času potrebe se je ravnati po pravilniku.

2. Člani, kateri so radi dela v organizaciji odpuščeni, dobivajo pomoč brezobzirno za provedeni čas v organizaciji.

3. Izvanredno podporo odredi uprava.

4. Nobenega člana ne sme se odbiti od pomoči, ako je v vsem izpolnil za prejem iste.

5. Pomoč deli centrala, podružnice.

Člen 8.

1. Centralna uprava bo pomagala samo onim štrajkom svojih organizacij, katere so izpolnile vse točke pravilnika o štrajku.

2. Pomoč stavkujočim se da po pravilniku, katerega potrdi kongres centrale.

Organizacija in uprava.

Člen 9.

1. Da bi centrala organizirala stavbinske delavce v celi državi, ustanovljajo se v deželah (mestih) podružnice, kjer je več kot 10 članov in kjer je manj kot 10 članov pa zaupništva.

2. Pri podružnicah izpod 20 članov se zberejo 3 za upravo in dva za kontrolo; za preko 20 članov še dva člana za upravo. Izvolitev uprave potrdi centrala.

3. Centralne zaupnike imenuje centrala na predlog zaupnikov, člani dotičnega mesta izberejo člana v kontrolo.

4. Centralna uprava predlaganega zaupnika od strani zaupnikov pritožba sme odstraniti.

Domače in razno.

✓ Iz kemične tovarne v Mostah.

Prejeli smo sledeče poročilo: Tu imamo nekega koruznega socialpatrijota, mojstra Finteisena, ki nikakor ne more več videti delavstva, odkar je komunistično in ne trobi več v rog raznih socialpatrijotskih strokovnih tajnikov. Pred par tedni je ta čeden patrijot naznanil delavcem, da dobijo po 200 kg premoga brez razlike, ako so oženjeni ali pa ne. Delavci so si preskrbeli vozničke in prišli po premog. Namesto 200 kg pa so prejeli neoženjeni le 75 kg premoga in 125 kg Finteisnovih obljub. S tem so imeli seveda nepotrebne stroške. Ker ne verjamemo, da bi gosp. Johan ne vedel, koliko premoga gre vsakemu delavcu, je jasno, da gre tu le za šikano komunističnih delavcev. Razventega ima ta gospod navado, da zmerja delavce s komunisti, češ ker ste komunisti, je pa draginja. G. Johan menda ne ve, da so cesarji in kralji podpirani od socijalizdajalcev napovedali vojno in ne komunisti. Opozarjamo g. mojstra, da so že minuli časi njegove blažene Avstrije in da naj preneha s šikanami delavstva, ker sicer bomo tega gospoda potpali na drugi bolj občutni žilici. **Prizadeti delavci.**

Ustavotvorna skupščina. Na koncu burne seje v sredo je predsednik Ribar naznanil za četrtek sejo radi neke vladne izjave. Čakal je celo uro in ker le še nikogar ni bilo, da bi zasedel poslaniška mesta, je otvoril sejo pred praznimi klopmi. Radi dolgega časa je dal prebrati vse zapisnike prejšnjih sej. Prazne klopi so z napeto tišino sledile čitanju. Nato je tajnik prečital izjavo vlade, da odstopa, ker se je Ustavotvorna skupščina že »konstituirala«, in da bi se mogla sestaviti nova vlada »sposobna za delo« in prosi, da se do sestave nove vlade seje odgode. Odlaganje sej je pa tako razburilo zemljoradnike, da so vzklíkili: »Hočemo delati«. A predsednik jih je hitro potlačil in jim obljubil dela po praznikih. Zemljoradniki so bili s to obljubo še bolj zadovoljni kakor z delom in so vtihnili. Nato je začel predsednik strahiti poslance, češ da tisti parlamentarni dninarji, ki niso prisegli, ne bodo dobili dnevnic in ne bodo mogli izvrševati nikakih poslanskih funkcij. Ko je preložil ustavotvorno skupščino do sestave nove vlade in do konca božičnih praznikov, je bilo vsem navzočim jako prijetno okrog srca. Buržoazni poslanci so si meli roke in se veselili ko so se sporazumeli, da ne bodo prav nič delali. Po prisegi je pa vsakdo čutil, da se je ustavotvorna skupščina razvila v ustavomorno.

Dr. Korun in štrajk rudarjev. Socialpatrijotični poslanec dr. Korun ima zelo ozke vezi z reprezentanco trboveljske premogokopne družbe v Ljubljani. Te vezi je svojčas ugotovil celo Slov. Narod in to najbrže iz ljubosumnosti. Po parlamentu je gladki gospod Korun pripovedoval, da je bil pri njem znani Skubic, bivši generalštabni častnik v avstrijski armadi, in mu povedal, da ima trboveljska družba rezerv za šest tednov. S posebno slastjo pa pripoveduje, da se bo štrajk zlomil in da si bodo pri njem tudi komunisti zlomili vratove, Gospodu Korunu častitamo, da je postal tako odkrit agent inozemskih kapitalistov, obenem smo mu hvaležni, da je tako odkritosrčen. Koliko vam je reprezentanca že plačala na predložene stroškovnike, upamo, da niso preniški?

Stavkinemu vodstvu rudarjev z Trbovljah. Centralni odbor kovinarjev, zbran na seji dne 20. decembra, je enodušno izrazil tople simpatije vseh kovinarjev v Sloveniji do v stavki se nahajajočih rudarjev. Centralni odbor kovinarjev smatra, da je borba, katero vodijo rudarji, borba za obstoj. Položaj delavstva v Jugoslaviji, še posebej pa v Sloveniji, je obupen. Pluče tako skromne, da nikomur ne zasiguravajo najskromnejšega življenja. Centralni odbor z zaščitjem pozdravlja dejstvo, da se vsi rudarji brez razlike solidarno bore, ramo ob ramo, proti skupnemu nasprotniku izkoriščevalcu, ter upa, da bo to razmerje ostalo tudi po zaključku te borbe. V tem upanju pričakujemo ugodnih uspehov ter kličemo: »Živela delavska solidarnost!« — Centralni odbor kovinarjev v Ljubljani.

Op. ur.: Objavljamo to izjavo »Centralnega odbora kovinarjev« v Ljubljani. Umestno bi pa bilo, da bi tem izrazom simpatij sodrugom rudarjem odgovarjala tudi dejanja. Najlepša prilika, da potrdijo delavsko solidarnost, se nudi s kovinarjem s tem, da odločno vplivajo na socialpatrijotsko vodstvo in njihova glasila in jim prepovedo zločinsko kampanjo in nesramno blatenje čisto meznega gibanja rudarjev. Le s tem bo pomagano s rudarjem in tudi ostalemu delavstvu.

Pozor Uduženja Komunistične Omladine! Notica v »R. P.« št. 60 se popravlja v tem smislu, da naj se dopisi o stanju uduženij pošljejo do 31. dec. in ne do 15. januarja.

Pokrajinsko tajništvo K. O.

Redni sestanki krajevnega uduženja SKOJ. v Ljubljani se vrše vsak četrtek ob 7. uri zvečer. Širša seja odbora in članov se vrši 2. jan. ob 1/2 popoldne v Delavskem domu.

Vsa Uduženja SKOJ. se opozarjajo, da se naj po informaciji, ki se tičejo Komunistične Omladine, obračajo na Pokrajinsko tajništvo SKOJ. Delavski dom Ljubljana in ne na Komun. stranko.

Pozivljajo se vsi člani krajevnega uduženja Komunistične omladine Jugoslavije v Ljubljani, da poravnajo članarino do 5. januarja 1921, sicer se jih izključi iz Uduženja. Sodrug! Zavedajte se vaše dolžnosti napram Savezu. Blagajnik Mravlje je na razpolago vsak dan od 8—9 ure zvečer v Delavskem domu, Turjaški trg 2.

Centralno društvo telef. in brz. strok. mojstrov za Jugoslavijo v Ljubljani, vabi vse društvene člane in brate Srbe, Hrvate ter Dalmatince posebno iz tistih krajev Jugoslavije v katerih še nima centrala svojih krajevnih odborov, k obilni udeležbi na li. redni občni zbor, katerega priredi »Centralni odbor« dne 9. januarja 1921. ob poldveh popoldan v hotelu »Slon« v Ljubljani. V slučaju neugodnega vremena, da bi mogoče elementarni dogodki vsled velikega snega nedopuščali bratom prihoda, se vrši občni zbor z istim dnevnim redom ob istem času 8 dni pozneje. **Odbor.**

Slovenska dijaška zadruga v Pragi nas prosi za objavo sledečega dopisa: V Pragi je ostalo čez Božič in Novoleto več kot 70 slovenskih dijakov, ker nimajo denarja za drago vožnjo v domovino in so zaradi vojnih zamud, prisiljeni študirati s polno paro. Dijaki so to za katere naša vseučilišča nimajo letnikov in stolic. Ti dijaki ne bodo božičevali za bogato založenimi mizami v krogu svojih dragih, kot njih srenejši tovariši iz domačih vseučilišč. Spomnite se jih v teh dnevih z vašim prispevkom za »Slovensko dijaško zadrugo v Pragi« na naslov Jadranske banke v Ljubljani, kjer ima organizacija odprt račun.

Krajevna politična organizacija Komunistične stranke v Ljubljani vabi svoje člane na članski sestanek, ki se vrši v Delavskem domu, Turjaški trg 2, v četrtek dne 30. t. m. ob 8 uri zvečer. Poleg drugih važnih točk je na dnevnem redu poročilo sodrugov poslancev v ustavotvorni skupščini. Sodrug! pridite vsi! Vstop brez članskih izkaznic ni dovoljen.

Odbor.

Švica.

Tudi v Švici se pojmi čistijo. Razkol med komunisti in socialdemokrati je izvršen. Kongres socialdemokratske stranke se je vršil 10. decembra v Bernu. Veldi in Imber Droz so govorili za tretjo internacionalo, Grimm in Gräber proti. Dočim je prvi dan bila diskusija mirna, je prišlo drugi dan do burnih incidentov.

Pri glasovanju se je izreklo za tretjo internacionalo 213 glasov proti 350. Po glasovanju je Büchel prebral deklaracijo leveice, ki je šla iz dvorane prepevajoč »Internacionalo«.

Takoj na to se je vršil komunistični kongres. Socialdemokratska stranka je izgubila najvažnejše organizacije.